

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A ...Megyei Bíróság a ... (... szám) pártfogó ügyvéd, valamint ... (...szám) meghatalmazott által képviselt ... (... szám) felperesnek - ... (.... szám) által képviselt ... alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

A felperes teljes pervesztes lett, pártfogó ügyvédjének munkadíját az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...Ítéltáblához címzett, a ... Megyei Bíróságon 3 példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a ... a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A megyei bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési idő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A felperes színesfém és vashulladék kereskedéssel foglalkozó vállalkozó volt. Működési engedélyét 1998. augusztus 17-én ...Megyei Jogú Város Jegyzője adta ki.

2010. január 1-jén lépett hatályba az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. törvény, melynek végrehajtási rendelete a 312/2009. (XII.28.) Korm. rendelet. A jogszabály szabályozza a fémkereskedelmi tevékenység folytatásának a feltételeit: a 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy fémkereskedelmi tevékenységet kizárólag a fémkereskedelmi hatóság által kiadott érvényes engedéllyel

rendelkező fémkereskedő folytathat. A 6. § (1) bekezdés d.) pontja szerint fémkereskedelmi engedélyre olyan személy jogosult, aki a 8. § (2) bekezdésében meghatározott tevékenységi biztosítékot rendelkezésre bocsátotta, letétbe helyezte, vagy átutalta. A 312/2009. (XII.28.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése szerint a tevékenységi biztosíték összege

- a (2)-(4) bekezdésben meghatározott eltéréssel - telephelyenként 5.000.000.- forint. A törvény 15. § (4) bekezdése szerint a fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenységet a törvény kihirdetésekor

az akkor hatályos jogszabályok szerinti érvényes működési engedéllyel, illetve telepengedéllyel folytató személy, fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenységét a.) az e törvény hatályba lépését követő 4. hónap első napjáig, b.) a

(3) bekezdés szerinti engedélykérelem benyújtása esetén a kérelem jogerős elbírálásáig folytathatja. A 19. § szerint a törvény megalkotására irányuló törvényjavaslatnak a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló - a 98/48/EK.

Európai Parlament és Tanács irányelvvel módosított - 1998. június 22-i 98/34/EK.

Európai Parlament és Tanácsirányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

A felperes a jogszabályokban előírt biztosíték rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettségének eleget tenni nem tudott, így vállalkozását meg kellett szüntetnie, működési engedélyét visszavonták, fémkereskedelmi tevékenységet nem folytathat.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a megyei bíróság kötelezze az alperes 12.000.000.- forint kártérítés megfizetésére, tekintettel arra, hogy számára a jogszabály teljesíthetetlen feltételeket állapított meg, az előző évi forgalom 10-20 %-át kellett volna letétbe helyezni ahhoz, hogy tovább működhessen a vállalkozás. Mivel a feltételeknek nem tudott eleget tenni, működési engedélyét visszavonták, így az élete és a családjának élete is teljesen ellehetetlenül, hiszen a megélhetésüket ezen vállalkozás biztosította. Emiatt pszichés problémái adódtak, állapota egyre romlik, a Semmelweis Egyetem Klinikájára került be, illetve utána a ...Kórház Pszichiátriai Osztályán ápolták. Ingerlékeny, a feje lebukik a vállára, lefogyott, remek a nyaka, a feje, idegileg teljesen kikészült. Próbált máshol is elhelyezkedni, de a mai körülmények között ez igen nehéz, nem sikerült. A 12.000.000.- forintos követeléséből 10.000.000.- forintot nem vagyoni kárként jelölt meg a nála bekövetkezett egészségromlás miatt, míg 2.000.000.- forint kárát jövedelem-kiesés, forgalomkiesés címén kérte az alperestől.

Előadta továbbá azt is, hogy álláspontja szerint a jogalkotó nem kellő körültekintéssel járt el akkor, amikor ezt a jogszabályt megalkotta, ugyanis hatástanulmányt kellett volna végeznie, föl kellett volna mérnie, hogy milyen következményekkel jár egy ilyen jogszabály meghozatala, elfogadása. Ennek nem tett eleget az alperes, illetve álláspontja szerint nem biztosított kellő felkészülési időt sem arra, hogy az ebből élő emberek az előírt feltételeknek esetlegesen megfeleljenek. Jóhiszeműen szerzett jogát sértette tehát a jogalkotó ezen jogszabály megalkotásával. Előadta azt is, hogy álláspontja szerint - az alperesi hivatkozással ellentétben - nem minden esetben élvez immunitást a Magyar Állam a jogalkotással okozott károkért. Tekintettel arra, hogy 2004. május 1-jén csatlakozott Magyarország az

Európai Unióhoz, így a közösségi jogra is figyelemmel kell lennie a Magyar Államnak a jogalkotás során.

Az alperes a keresete elutasítását kérte.

Előadta, hogy a Magyar Állam a Ptk. 28. §-ának (1) bekezdése szerint kizárólag a vagyoni jogi jogviszonyok alanyaként jogi személy. A vagyoni jogviszony alanyaként jogi személy Magyar Állam a közjogi jogviszonyokban - mint amilyen a jogalkotás - soha nem vesz részt.

Az állandó bírói gyakorlat szerint a Ptk. 28. § (1) bekezdése szerinti Magyar Államot polgári jogi felelősség a közigazgatási hatósági, bírói és ügyészi szervek magatartásáért és a jogalkotásért nem terheli. Az alanyi jogokat és érvényesíthetőségük módját különböző törvények szabályozzák, köztük a kártérítési felelősség rendelkezéseit is. A kártérítésnek az a feltétele, hogy kár, jogellenes magatartás és a kettő között okozati összefüggés legyen, vagyis a felek között polgári jogi jogviszony jöjjön létre. Ilyen jogviszony a felperes és a

Magyar Állam között nem jött létre, ezért a Magyar Állammal szembeni felperesi kereset jogviszony hiányában megalapozatlan. A felperes keresete jogalkotással okozott kár megtérítésére irányul. A kialakult bírói gyakorlat a jogalkotónak immunitást biztosít a jogszabály hatályba lépésével esetlegesen okozott károk megtérítéséért. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság EBH. 1999. 14. számú eseti döntésére, mely szerint a jogalkotásra, mint az általános és absztrakt magatartási szabályok létrehozására irányuló tevékenységre, és a hozzá kapcsolódó felelősségre kizárólag a közjog (alkotmányjog) szabályai vonatkoznak, amelyek jelenlegi jogunkban immunitást biztosítanak a jogalkotó számára. A jogszabály hatályba lépésével esetleg bekövetkezett károsodás önmagában nem keletkeztet a jogalkotó és a károsult között kötelmi jogviszonyt, és ilyen értelmű jogszabályi rendelkezés hiányában a sérelmek jóvátételére (jogalanyok kárpótlására) a polgárjogi kárfelelősségnek a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt szabályai sem alkalmazhatók.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A megyei bíróság a perbeli tényállást a peres felek előadásai és az ügyben becsatolt okiratok tartalma alapján állapította meg.

A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 28. § (1) bekezdése szerint az állam - mint a vagyonjogviszonyok alanya - jogi személy. Az államot a polgári jogviszonyokban - ha a jogszabály ettől eltérően nem rendelkezik - az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter képviseli.

A Ptk. 339. § (1) bekezdés szerint, aki másnak jogellenes kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a jogalkotásra, mint az általános és absztrakt magatartási szabályok létrehozására irányuló tevékenységre és a hozzá kapcsolódó felelősségre kizárólag a közjog (Alkotmányjog) szabályai vonatkoznak, amelyek jelenlegi jogunkban immunitást biztosítanak a jogalkotó számára.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is kimondta, hogy a jogszabály hatályba lépésével esetleg bekövetkezett károsodás önmagában nem keletkeztet a jogalkotó és a károsult között kötelmi viszonyt és ilyen értelmű jogszabályi rendelkezés hiányában a sérelmek jóvátételére a polgári jogi kárfelelősségnek a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabályai sem alkalmazhatók. (KGD1994.8., BH2002.264.) A Legfelsőbb Bíróság nem tesz különbséget az egyes jogalkotó szervek között, vagyis a közjog szabályai mindegyik jogalkotó számára immunitást biztosítanak. Jelen esetben a Ptk. 349. §-ának alkalmazására sincs lehetőség, ugyanis államigazgatási jogkörben okozott kárnak csak az a kár minősül, amelyet közigazgatási feladatot ellátó szerv alkalmazottja, illetve tagja, igazgatás jellegű szervező, intézkedő tevékenységgel, illetve mulasztással okoz.

A Ptk. 349. §-a azonban csak egyedi aktussal okozott károk megtérítésére terjeszti ki a polgári jogi kártérítési felelősség szabályait, jelen esetben pedig ilyenről nincs szó.

A felperes hivatkozott a perbeli jogszabály közösségi jogi szabályokkal való ütközésére is.

A közösségi jog a magyar jogrend szerves részét képezi, a nemzeti bíróságok számára kötelező azok figyelembevétele.

Helytálló volt a felperes azon hivatkozása, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás változást idézett elő a jogalkotói felelősség kérdéskörében. A Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettséget vállalt a közösségi jog EK - szerződésben rögzített „lojalítás - klauzula”-nak megfelelő alkalmazására. Jelen esetben azonban jogharmonizációs kötelezettség elmulasztása sem volt megállapítható az alperes terhére.

Mindezek alapján a megyei bíróság a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján.

A felperes teljes pervesztes lett, a megyei bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére az állam köteles.

A megyei bíróság az alperes részére perköltséget nem állapított meg, tekintettel arra, hogy a perbeli érdemi beadványokat nem jogtanácsos nyújtotta be, illetve a 19. sorszámú alperesi beadvány, amelyet dr. Fazekas Anikó főosztályvezető, jogtanácsos jegyzett, az ügyben megtartott utolsó tárgyalást követően érkezett.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2011. november 29. napján

... Éva sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő